

Üstün İzat

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.12.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Üstün İzat (1938-)

Elazığ'ın Yurtbaşı (HOĞU) köyünden Revizör Ömer Efendinin oğlu. Babasının memurluk yaptığı Diyarbakırda doğdu. Orta öğretimini Elazığ'da bitirdi ve Yıldız Teknik Okulu Elektrik bölümünü sosyal devinimleri yüzünden, bitirmeden arka kapıdan çıktı. Yıldız Teknik Okulunda büyük ozan Behçet Necatigil'in öğrenciliğini yapmak onuruna erişti ve şiir dünyasıyla O'nun büyük katkılarıyla tanıştı.

Ankara Sulakyurt ilçesi Akkuzulu köyünde yedek subay öğretmenlik yaptı ve Kızılırmak deltasında "Kızılırmak üzerine köprü yapan solcu öğretmen" olarak anıldı.

1968-1970 arası Türkiye Öğretmenler Sendikası'nda (Fakir Baykurt ve sevgili Feyzullah Ertuğrul'un başkanlıkları sırasında) , İdare ve Personel Amiri ve Tiyatro TÖS müdürü olarak Solcu kesimin gönüllü neferi olma görevini, gücü yettiği kadar, yerine getirdi ve yaşam boyu bundan ödün vermedi.

BEŞGEN ve YANKI dergilerinde yapılan yarışmalarda birincilik aldı ve BEŞGEN dergisi YAGMURSUZCA SEVİŞME adlı şiir kitabını yayımladı.

İşçi olarak gittiği Berlin'de Yarım kalmış öğrenimini tamamladı evlendi, biri kız biri oğlan çocukları oldu.

1995 de emekli oldu ve Türkiye'ye döndü.

Aydın Kuşadası'nı yurt edindi. En büyük beğenisi; kendi şarabını kendi yapması, akli estikce de şiirler yazmasıdır.

“Yani, öylesine ciddiye alacaksın ki yaşamayı, yetmişinde bile, meselâ, zeytin dikeceksin, hem de öyle çocuklara falan kalır diye değil, ölmekten korktuğun halde ölüme inanmadığın için, yaşamak, yani ağır bastığından.” Nazım HİKMET'in Yaşamaya Dair adlı şiirinden...

(70. Doğum gününde Nazım'ın dileğini yerine getirdi ve Zeytinini dikti.)

Eserleri:

YAGMURSUZCA SEVİŞME (Beşgen Yayınları)

Acı

Seni sancılı bir AZİdişi söker gibi
Beynimin dibine çöreklenmiş köklerinle
Yüreğimin isyanlarına bile aldırmadan.
Söküp attım.
Yatmadım ebruli gülüşlü anıların altına
Ve selam bile vermedim
Kiraz ağaçlarının
Kızıl dudaklarına...

Seni sancılı bir AZİdişi söker gibi
Yeşillerle öpüşen mavi dünyamdım
En güzel melodilerin isyanlarına bile aldırmadan
Söküp attım
Koklamadım adına şarkılar yapılan çiçekleri
Ve açılmadı kollarım
Loş ışıklarda rakeden fahişelerin
Umut veren bakışlarına...

Seni sancılı bir AZİdişi söker gibi
Verimli yağmurların yalvarmalarına bile aldırmadan
Çocuklarımın ekmeğini veren topraktan
Bir ayrık otu söker gibi
Söküp attım
Katlanmadım gelinciklerin kırmızı gülüşlerine
Ve aldırmadım güneşin
Kış gününde gönderdiği sıcak öpücüğüne...

Seni attım
Yoksun artık
Ama
Ben de YOK'um...

Üstün İzat

Aç Ölü

Kusacak nesi vardı
Gözbebeklerinden başka...

Üstün İzat

Adını SEN Koy

Bana birşeyler oluyor
Daha tutmadan ellerini
Bilmeden çiçeklerin
Açacak renklerini
Kardan bir adam gibi
Eriyorum
Çocukların sıcak gülüşlerinde

Bana birşeyler oluyor
Duyuyorum derinden
Açacak goncaların
Şimdiden sevgisini
Adalet bekliyorum
Acıyı pembe yapan
Ölüm döşeginde yatan bir hastaya
Şifa veren iğneler gibi batan
Merhamet dolu aşk dikenlerinden

Bana birşeyler oluyor
Otururken yanında
Belki çok uzağında
Hiç deymemişken
Dudağım dudağına
Daha düşmeden mapus damına
Umut dolu
Bir idamlık gibi
Voltalar atıyorum

Bana birşeyler oluyor
Daha hiç bilmeden
Neleri sevdiğini
Kızınca küfürler mi
Dua mı ettiğini
Solmamış çiçekleri
Hep sana saklıyorum
Gözlerin yakar diye
Uzun bakamıyorum
Kullardan saklıyorum
Tanrı'nın bildiğini
Bana birşeyler oluyor
Adını koyamıyorum

Üstün İzat

Ağlayan Altın

Kovulmuş bir RUS atlet
İsveç adına
Aldı ALTIN madalyasını
Çekilirken bayrak
Milli marşla yukarılara
Şampiyon ağlıyordu...
Ama İsveç için değil...

Üstün İzat

Ak Giysiler Sokağı

BEDRİ'ye

O birkez daha görememe yok mu
Umutlar Ölesiye
Bir anılarla yaşama
Bir kaş bir göz seni çizebilmeler

Seni tutkulardan öte birşey yapıyorum
Erişebilme umutları ölesiye
Ellerini çiziyorum yüreğini çiziyorum
Seni öldüresiye çarpan yüreğini

Ötelerde çok ötelerde buluşma ışığı
Kutuplarca ırak içiçe yakınlığım sana
Senin susukluğun dilin kurumuşcasına
O kadar içimdesinki seninle susuyorum

O bir kez daha görememe yok mu
Işıklı gözlerini kırış kırış alnını usta parmaklarını
Bütün bunlar niye
Ben Onları yaşıyorum.

Üstün İzat

Akkuzuların DEVRİMCİ KURLARI

Onlar kuzuları yemedi
...bir çoban köpeği gibi
Sahip çıktı kuzularına....
VE yedirmediler hiçbir Çakala
Akkuzuların yeşil umutlarını
... tüm Kızılırmak Deltası uyurken
Onlar yaşamboyu
Nöbete durdular....

Üstün İzat

Akrep

Biz bir çarkın dişlileri gibiyiz
Birimiz dönmezsek
Diğerimiz işlemez.
Ne akrep gösterir saatleri
ne de;
Dünya durur yerli yerinde.
Aşkı aşk yapan bence
Sevmek saniyeleri...

Üstün İzat

ALLAHSIZ Zangoç

Çok uzun çarşılarından
Köhne bir kasabanın
İçimdeki atları dört nala sürüyorum
Kaçıyorum bilmeden unuttuğum kendime
Belki yeniden dönüş yarattığım şehire...
Bilmiyorum nereden almışım bunca yükü
Sırtımda bir tanrıyla, peygamber taşıyorum.

Çılgın kahkahalarla bakıyorum arkama
Ālaycı suratıyla sırtıyor şarkılar
Ayağıma dolanan bir anı sanki yıllar
Beynimde çöreklenmiş
Bu akrep bu çıyanlar
Rüyalarımda bile oynaşıp duruyorlar.

Bir ufak çocuk gibi
Tutuyorlar elimden
Götürüyorlar beni kendi çarşılarına
Dilimin dönmediği ayetler söylüyorum
Sırrını çözmem için kutsal büyük kitabın
Meryem ile isanın vermediği hesabın
Bütün bilmecesini
Bana çözdürüyorlar.

Kırık camlar üstünde yürüyorum yalnayak
Yıkıyorum beynimde yaptırdığım hanları
Sevmiyorum kendime uydurduğum yalanı
Artık hiçbir tapınak bana yakın gelmiyor
Duymuyor kulaklarım
Kendi çaldığım çanı.

Üstün İzat

Almancı

"Yedi yıl yaşadım Şanghai'ın içinde
Kazandığım yalnız sen oldun Yüan (Ünlü şair YÜAN ZHEN) " PO KIU-Yİ

Yıllarca yaşadı Alamanyanın göbeğinde
Kimse sormadı yitirdiklerini,
Kazandığı tek dostu; Deutsche Mark oldu.

Üstün İzat

AMİ ve BAYRAK

Dün İstinyede saldırı oldu Ami'lere
Tüm Amerika güvenliği kaçarken içeriye
Üç arslan gibi (zoraki konuksever) Türk delikanlı
Siper etti göğsünü kurşunlara;
ve delik deşik oldular.
Sel oldu ANA'ların gözyaşı.
Bilmem diner mi yürekteki bu acı?
Ama sağolsun AMİ'ler! ...
Herzamanki kibarlığıyla! ...
(yani;
çuval geçirmeden kafamıza)
Ortak oldular acımıza! ...
hemen indirdiler
Alaylı gözlerle;
tüm konuksever uluslara
ve
üç delikanlıya
sırıtan
kan kokulu yıldızlarla dolu
Bayraklarını
yarıya! ...

Üstün İzat

Ankara

Ankara boka düşmüş bir muz gibidir
Önce boku
Sonra kabuğunu temizlersen
Afiyet olsun
Bal gibidir....

Üstün İzat

Asiye HANIM

Hiç kimse giremezdi
Gönül kapısından içeri
Ne bir kuş sesi
Ne bir bahar müjdesi
Karınca çiçek böcek
Hiçbirini sevmezdi
Hele resim sinema
Yaşamına girmedi
Yalnız kendinden başka
Hiçkimseyi sevmedi
Nazar değmesin diye
Geçmedi karşısına
doğrucu aynaların
Kızlık zarı bozulmadan
Çocuğa kaldı
Asiye HANIM

Üstün İzat

Aşk

Aşk sevmiyenler için
bir oyuncak...

Sevenler için
bir tapınaktır...

Üstün İzat

Aşk ve Savaş

Düşersem günün birinde
ıssız bir adaya
üç sevgili olsun isterdim yanımda
biri şiiirden anlayan
biri şaraptan
biri aşktan
ama her üçü de savaştan anlayan...

Üstün İzat

AŞK ve ZAFER

Birgün benden habersiz
Çekip gidersen eğer
Tüm dalları kurutup
Yaprakları dökerim...
Yüregimden sevdanın
Köklerini sökerim...
Bu belki senin için
erişilmez sevinçtir
Ama unutma sakın
Asıl ZAFER benimdir! ...

Üstün İzat

AYRILIK Böyle Olmasaydı

Örneğin duysaydın kalpten gittiğimi
Ve iki damla yaş aksaydı gözbebeklerinden
Ya da yetişmek için cenaze trenime
Toprak yolda yzseksene bassaydın
Knmasaydın beyninin çirkin yalanlarına
Üzümlerin mutsuzluğunu
şaraplarda tatsaydın...

Ayrılık böyle olmasaydı
... daha yaşarken lmemeliydi insan...

Üstün İzat

Bacaksız

Ne zordur kötüye şiir yazmak
hele bir de sana
hiç bulaşmamışsa...
Kesmişse dallarını
çiçek veren ağacın
ya da
karartmak için o güzelim sabahı
tümümüzü uyutup
Güneşleri satmışsa.
Ne zordur bu bücürü
kolundan tutup atmak...
Bağırıp çağırsa da
Elinde sopasıyla
tehditler savursa da
şair gönlü büyüktür
birgün affeder mi bilmem?
ama bildiğim tek şey;
En dengeli ve sağlam
üç ayaklı masadır.
(aşk, insan ve doğa)
En sağlıksız masaysa
dört bacağı olup ta
biri kırık olandır.

Berlin 01.02.2007

Üstün İzat

Bahar

İki sevgilim oldu
İkisinin de adı BAHAR
Biri
cemrelerle dolu
gebe toprak kokulu
İLKBAHAR...
Biri
yüreğimdeki fırtına gibi
kurumuş yaprakları savuran
SONBAHAR...

Üstün İzat

Bahar ıkmazı

Bahar havası estike dik yokuşlarda
Sıcak korkusu yayılır düz ovalara

Güneşten yana tüm eğilişleri bir eğilişleri var ezik
Bir ışık çokluğu ışık bolluğu öldürücü ateş
Sabah öğle akşam kış yaz ayrı ayrı sevişmişken
Hele ağustosta hele öğle üzerleri öyle ezik öyle çürümüşken

Düşünmüşlük yok mu buram buram tütsülerden
Ateş gibi toptan öldürücü yağmur yağdıran tanrısızlara
Ya bizler ya tanrılar onlar da ateş altındalar
Hele ağustosta hele öğle üzerleri durmayıp yağdılar

Bir bulut vardı ateşe inat hızlı koşuyordu
Bir buluttu iyiler üzerine kötüler üzerine
Tanrısızlar, içi tanrı dolular yoktular
Tümümüz eleleydik hele öğle üzerleri hele ağustosta

Bir çiçekten kopup gelmişler vardı.... pisler
Bir gizden çıkıp gelmişler vardı yüzleri saklı
Sabah öğle akşam ayrı sevilmişken, çıkıp gelmişler vardı
Ben yoktum ben gelemedim, ağustos çiril çıplaktı...

Üstün İzat

Başın Sağolsun DİLARA

Sen sadece
Siyah saksılarda
Tarçın kokulu karanfiller yetiştiren
sevgiliyi değil
Onlara renk veren
CANDOSTU'nu da kaybettin....
Başın sağolsun DİLARA! ...

Üstün İzat

Beni Sevme (Tendeki Parmak İzleri 3)

Beni sevme n'olur
Aşkı patlamaya hazır bir bomba gibi
Yürek tandırına bırakma....
Doğacak güneşi beklemek zordur biliyorum
Oysa gün batımını rakıyla kutsamak daha güzel....
Beni sevme n'olur
Ellerimi yukarılara kaldırtma
Açık yeşile boyalı dünyamı
Sahte gülüslü pempelerle kandırma...

Beni sevme n'olur
Tenindeki parmak izlerini getirme bana
Dolu dizgin girmek dururken
Kazanacağım savaşımlara
Kör kuyularda ateşler yakma
Beni sevme n'olur
Dualar okutma titreyen dudağıma
Kıraçta meyveler veren toprağıma
Renksiz gözyaşlarıyla kökten kurutma...

Beni sevme n'olur
Aşkı patlamaya hazır bir bomba gibi
Yürek tandırına bırakma....
Doğacak güneşi beklemek zordur biliyorum
Oysa gün batımında hüzzam dinlemek daha zor
Beni sevme n'olur
İndirme aşağılara yukardaki Tanrı'nı
Açık yeşile boyalı dünyamı
Sahte gülüslü pembelerle karartma...

Üstün İzat

Beni unut DİLARA

Aşk kapıyı iki kez çalmaz
İki kez yalan söylemez duygular
Bir dilenci gibi çaldım gönül kapını
Açılmıyan perdelerin karanlığında yattım
Çıkamaz sokakların başladığı yerde
Aşk olmayan tüm tapınakları yaktım.
Beni unut Dilara
Dudakların değmese de dudaklarıma
Parmakların tutmasa da aşk kalemini
Sana yüreğimin en beyaz sayfasını açtım.
Aşk kapıyı iki kez çalmaz
İki kez yalan söylemez duygular...
Beni unut Dilara
Adını beynimin kara tahtasına yazdım....

Aşk kapıyı iki kez çalmaz
İki kez yalan söyleyemez duygular
Darağacındaki son arzu gibi andım adını
Ve uzattım ilmiklere boğazımı
Dinmeyen fırtınasında aşk ormanımın
Cehennemleri yaktım.
Beni unut Dilara
Tenim değmese de artık tenine
Beynim yönetmese de yüreğimi
Bütün renkleri yasakladım siyahtan başka
Aşk kapıyı iki kez çalmaz
İki kez yalan söylemez duygular...
Beni unut Dilara
Aşkı, çürümüş çiçekler gibi çeşmibülbülden attım....

Üstün İzat

Beş Perdelik Trajedi

Bu kentler üstüne vuran sıcak aydınlık
Papatyalarla örülü çimen tarlaları
Benek benek şeftali yapraklarında
Olmamışlık, yenik aşk, mevsimsiz acılık...

Bu güzellik çiçeklere, gitar ezgilerinden
Deniz dalgalarından ürken martılardaki us
Bir aşkta yeniklik ömür boyunca
Bu anılar yoksun kendi sesinden...

Görülmemiş göklerde tüm yalnızlık
Bir aşk saltanatından gök gürültüleri
Tatsız yaşam, anılara inen tokmak gibi
Ağaç diplerinde kalan acılaştırmış başkalık...

İçten bakışlar ikinci el giysiler değerine
Göğüsler üzerinde bir çiçek tüm sevmezliklerin
Sadece gözlerde bir gözyaşartıcılık
Bu doğada bir başka yaşam kurmak yüreğine

Tutsak pazarlarından özgürlüğe sevi sevi
Kopmuş bir çiçekte yaşam boyu tutsaklık
Kasırgalar alabildiğine başıboş ve hoş
Ve kasırgalar bırakmaz seni...

'Yağmursuzca Sevişme' den.

Üstün İzat

Beyaz Güvercin

Ak kanadından yağmurlar boşanır
Çorak topraklarına anadolunun
Kendini çoğaltır BEYAZ GÜVERCİNİM
Çoğalır balyoz gürültüsünde erdemler

Uçar yücelere yücelere
Konar yücelere yücelere
Kalkar nere gittiğini bilerek
Hapsolür urulur kahrolur
Ölür yaşattığını bilerek

Ve der umum meclisine aydınların
-hüner değil X ışınlarıyla
.....kanatsız çıkarmak
.....sineği yumurtadan
Çıkarrın KONGO'yu VIETNAM'ı
.....ve hatta ANKARA'yı yüreğimden
.....ve de paslı çelik iğneler
.....gibi batan
Açlığı gözbebeğimden
Nazımlar Bedrettinler üzre
.....kurulmuş adaletin
Bir sınır bekçisi gibi
.....üzerimize düşen
.....gölgesini
Söküp atın
.....çürümüş bir azı dişi gibi
.....çekip alın
.....çıkarın beyinlerimizden-

Alır başını gider BEYAZ GÜVERCİNİM
Gider yücelere yücelere
Karadeniz'den
.....Volga'dan ötelere

Boşanır ak kanadından yağmurlar
.....çorak topraklarına anadolunun
Ve ardında milyonlarca güvercin
.....bir onca balyoz gürültüsüyle
Bezenen bir gelin gibi özene özene
Doğuran bir ana gibi acılı mutlu
Verimli bir toprak gibi gururlu
Gider BEYAZ GÜVERCİNİM gider

Giderim
Gidersin
Gider...

Üstün İzat

Beyoglu GARI

Beyogluna yagmur çiseliyordu
Gözyaslarindir diyerek
Kaldirimlari öptüm
Özlemler biçakladi yüregimi
Bulutlara kafa tutan yüregimi

Beyogluna yagmur çiseliyordu
Kahir rüzgarlari esiyordu
....su verilmemis çiçeklerime...
Duasi kabul edilmeyen
Kafirler gibiydim
... ve yagmurun çiseliyordu
Susuz kalmis gözbebeklerime...

Beyogluna yagmur çiseliyordu
Ve ben kahirlarin harmaninda
... rüzgar vurmus yanginimla
... Ve tam Orta yerinde Beyoglu'nun
Gelmeyecek trenleri bekiyordum

Yalnayak çocuklarin
Imdat çigliklarini duyuyordum
...ve çaldiklari bir parça ekmeği
... kusarak ödedikleri falaka seslerini...
Beyogluna yagmur çiseliyordu
Dayak istiyordu canim
... çalmak beynindeki mavilikleri
... çigliklar atarak kusmak
Sana özgü her şeyi...

Beyogluna yagmur çiseliyordu
Kolu kanadi kirik
Savas artigi askerler gibiydim
Biliyordum bulutlari tutsam
Sana ulasacaktim
Yagmurun paklayacakti yanliz beni...
Bu pis kaldirimlara düsmeyecekti gözyaslarin.

Bir ayaga kalksam
Yikabilirdim tüm istasyonlari
Bütün trenleri geçirirdim
Yalnizca BEYOGLU'ndan
Yasaklardim tüm gidisleri.
Cadde boyu tüm meyhaneler bedava
ama Öpmek yasak kaldirimlari
Sarkilarda hüzün yasak

Yüreklerinde diken
Ve ellerinde umut çiçekleri
Beklesinler diye
Dönen sevgilileri

Üstün İzat

Bil bakalım ben dün gece neredeydim

Siz mışıl mışıl uyurken bilin bakalım ben neredeydim
Siz uyurken
Ben sizin köşe bucak kaçtığınız
Tüm günahları işledim...
Karanlığı koynuma alıp
Güneşe yaptırdım kendimi...
Kırılmış aynaları tek tek yapıştırıp
Tüm resimlerimi en yüksek tirajlı
Bedava dağıtılan gazetelerde bastırdım...
Sizin kapı ve pencerelerinizi kapattığınız gece
Ben kapısız ve peceresiz
Ve heryanı duvarlarla örülü
Özgürlükler içerisindeydim....

Çok gözyaşı döktüm sizin için
Dokuz yaşındaki kızların hareme girmesi için
Fetvalar verdim
Yıkma için CUMHURİYET duvarlarını
buldozerler ürettim...
Sizler uykuda iken
Tüm aydınlıklarda kararmış fenerleri yaktım...
Siz mışıl mışıl uyurken
Adınıza tüm inançlarınızı
En düşük fiyatlara sattım...
Sizin kapı ve pencerelerinizi kapattığınız gece
Ben altın çivili yataklarda
Misk-i Amber kokulu düşler içerisindeydim...

Üstün İzat

Bir Başka Sabah

“Ben Şiirlerimi şairler için yazarım, mizah ve fıkralarımı Acunun zeka gücü için. Halk için ancak nesir yazarım ve başka şeylerle Uğraştığımı bilmelerini de istemem. Şairlerden başkası için şiir yazmak Bir büyük israftır bence.” Robert GRÄVES.

Birazdan gün ışıyacak ellerime
Bir lodos
Tanrısız topraklardan sürükleyecek seni
Kutlu devinmeler balşlayacak sevi denizlerimde
Susuk karartısına
Bir darağacı kuracaklar gecenin
Ellerin birazdaha ışıyacak ellerimde

Bir başka türküdür bu
Esrik denizlerimde savrulan
El ayak çektiğinde ışıklar
Soluksuz yaklaşacağım sana
Gözlerim avuçlarına sığmayacak mutluluktan
Çökmüş yaşamlarına gideceğiz yağmursuzların
Uzaktan uzaktan yitecek karanlıklar
Bu benim kentimin sevisiz yürecikleri
Şaşıracaklar

Birazdan
Bu kentin son ışıklarına karışıp gideceğiz
Sevi denizlerinde savaş başladı yine
Olmamış meyveler gibi zamanı
Dışleyip atamayız
Gitmeliyiz
Birazdan gün doğacak ellerimizde...

Üstün İzat

Bir günbatımı öyküsü

'ona bir maske verin doğruyu söyleyecektir'

Oscar Wilde

Sana güzel öyküler anlatacağım... güzel bir gün batımında... hatta çocukların gözyaşlarından yaptığım kristal avizeler takacağım yüreğinin ortasına... KARNİM aç deme bozulurum. BUYUR rakı soframıza... sana en güzel mezeleri sunacağım... Eski şarkılar dinleteceğim taşplaktan... belki Safiye `de olur aramızda... Bir gün keyfim yerinde olursa eğer ve de akşamüstü, iniyorsa güneş denize ve hatta zavallı cılız bir uskumru ızgarada küfrederken... ``Ulan, bula bula beni mi buldunuz! ... `` diye ve bardaklarımızda şımarık gülümseyişıyle rakımız beynimize sinsice egemenlik kurarken; sana gümüş kanatlarıyla Gençlik Parkın'da yüreklere inen Sevim Çağlayan'ı anlatacağım... İstersen de Profundis'ten sözederim yalancı çobandan... Tanrıyı gören mutlu çobandan. Camiden incir çalan çocuğun tabanlarındaki yaralardan dökülen ezgilerden derlediğim besteden bir iki tını da sunabilirim sana. Başka öyküler de anlatırım istersen; Beyoğlu'nun ara sokaklarından... üç simit için kulamparaların hışmına uğrayan üç sarı çocuktan. ve Anaları gülşen'den anlatırım istersen; daha üç ayönce Zambak sokakta kanlar içinde yatarken ``Beni kocam olacak O puşt vurdu; sattığı adamlarla çıplak yatıyorum diye `` bağırarak can verdiği geceden... Dur kaçma rakımız bitmedi daha... anlatacak çok şey var... çok şey var ama Güzel öyküler de kalmadı galiba...

Üstün İzat

Bir Güzel kurumuş IRMAK

Güzel kurumuş bir ırmak
Yerinde yeller esiyor
yağmur böceklerinin
Çatlamış ayak topuklarından
Kanlar akan bir çocuğun
çığıklarından ürken deniz
Siz toprağın hışmından habersiz
Kuşların neden göçtüğünü bile düşünmeden
güneşe yükleyip suçu
Ve düşünmeden topuklarındaki kanı çocukların
ve ananızın akyüzünü
koruyan doğanın
Alnının ortasından vurdunuz...

Güzel kurumuş bir ırmak
Yerinde yeller esiyor
Umut çiçeklerinin
Karılarımızın namusu kadar kutsal
Çocuklarımızın geleceği kadar aydın
Kurbağaların
gelinciklerden gebe kaldığı
bir güzelim ırmağı
Aşağılık ısırganların
gözbebeklerinize saldırmasına bile
aldırmadan
Kuruttunuz...

Güzel kurumuş bir ırmak
Yerinde yeller esiyor
Doğum sancılarının
Belki üç beş fabrika
Her yerde çürümüş yaprak
Bel ki fazladan ısmarlanmış üç beş çocuk
topukları yerine beyinleri kanayan...

Deniz her zaman ürkek
Güzel kurumuş bir ırmak
ve kokuşmuş binlerce yürek...

Bize
Toprakla sevişen
Suyu unutturdunuz...

Üstün İzat

Bitpazarı

Giysilerim beni soyup attı
Biryana yığılıp kaldım
Üç aşağı beş yukarı dolaştı
Başı önüne eğik
Düşüncelere daldı...

Ak desenli ak umutlu giysilerim
Kalktı pazara çıktı
Döndüğünde
Bir tane benden almıştı
Sözde ben eskimişim....

Üstün İzat

Budis eşmesi

1-

-Herşey geçicidir-

Doğuda bir BUDİS çeşmesinden
üç kez döne döne kan aktı.
Doğuda bir kadın
Mabetlerden çalınmış
us artığı kirlerle kaldı.
Güneş en çekilmez yüklerini yağıdırıyordu
Kadın döne döne ağlıyor
Budis çeşmesi
Tanrılardan irak
bir erk taşıyordu....

Mermer taşlar üzerinde bir çiçek
kan kırmızısı
Mermerler kan taşıyordu
kadın yarı çıplak memeleriyle
oynuyor oynuyordu.....

Budis Tanrıların kıydıklarıydı
Yakılanlar kurtulmuştu ancak
Batıdan gelen kül bulutu bir esi
kanla karışacak
kadın sırasını bekliyecek
Budis döne döne akacaktı...

Budis susmuştu
Kankırmızı bir çiçek
Bir büyük şişe kandı
çürük bir iplikle bağlı
Ak mermerler üzerinde;

Kadın çiçeğe bakıyordu
Kadın ağlıyordu
Kadın çırılçıplaktı
Ve yöresi tüm tanrısızlardı..

Bir büyük şişe kan
Çürük iplikle bağlıydı
Bir büyük şişe kan
Ak mermerler üzerinde
Kırılıp kalmıştı...

2-

BUDİS'in DÖRDÜNCÜ KEZ AKIŞI

Doğuda bir BUDİS çeşmesinden
Dördüncü kez döne döne kan aktı
Doğuda bir kadın
Tanrısız mabetlerden kaçma
Elinde memeleri

Kana baktı
Memelerine baktı
Memeleri kandı
Kendi kan
Budış çeşmesinden kendisi akıyordu...
BUDİS
Tanrılarla birlik
Büyük bir aşk yaşıyordu...

Üstün İzat

Bunalım

Durup dururken
Manyak Zeus vuruyor ellerime.
Düşüyor pandoranın kutusu
Eğilip alıyorum.
Çılgınca küfürler edip
Lanetler okuyorum.
Öylebir hışımla
Çarpıyorumki yere kutuyu
İçindekiler tüm dünyamı sarsıyor...
Hangisini toplayıp tekrar koysam kutuya:
Büyük bir aşk mı `YAŞAMAK`...?
Açlık mı yoksa... ihanet mi...?
Dostluk mu, adını unuttuğumuz.
Umut mu çorak toprağa yağmur.
Yoksa bir hiç mi `YAŞAMAK`...?

Üstün İzat

Büyük Aşk

İstanbul dünya kadar büyüse
Yağmur damlası kadar küçülsen sen
Arayıp bulacağım....

Üstün İzat

Canı Yanan Eşek

Canı yanan eşek attan ileri gidermiş
Nekadar ileri gidersen git
Adın yine de eşek.
Canın yanmadan önce gitseydin ya ileri
Be eşşoğlu eşek...

Üstün İzat

Cin Memet

O bir yaşam sihirbazı
Cin Memet demişler O'na
Gel gr yüreği şeytan değil...
Karnı açken bile
Vakko'dan aldığı gömlekle övünür...
Vur desen vuramaz ama
l desen ölür...

Üstün İzat

Cüzzam Aşkı

* Değerli dostum sevgili ağabeyim Feyzullah Ertuğrul'a

Kahır taslarından
Bu kaçınıcı içtiğimiz tasalı sular
Bu kaçınıcı yüreklerimizi preslediğimiz
Çıplak ayakların büyüyüp büyüyüp
Bu kaçınıcı gözbebeklerimize bağdaş kurduğu.

Üzgün bir melodiyi mırıldanıyor dudaklarımız
Akortsuz korolar gibi geçiyoruz sokaklarınızdan
Gözleriniz hergün biraz daha yorgun
Ve gözleriniz
Neden hergün biraz daha uzak tasalardan.

Şu kanser bedeni taşıyan
Bizim çıplak ayaklarımız
Ucu yanık mentollü izmaritlerinize basıp geçiyoruz
Duyuyor musunuz?
Ya gözleriniz?

-Ankara'nın taşına bak-
Bıçak bıçak saplanmış kahırlarımız
Heryanı kan revan
Ya siz
Ölü gözlerimizden
Bu kaçınıcı içemediğiniz cüzzam.

Üstün İzat

Çiçekler ve Çi

Yorgun gözlerde bir açlık yaşamalara
Ne tutup duruyorsun bilmem karidesleri
Ya bu İSA önceleri
Yumuk gözlü ölü olmaz
Gözleri ölü olmaz...

Bu kaçınıcı açmak isteyişlerin
ölü gözleri İSA'lara
Çok geç kalma bekliyemezsin
bekliyemezsin
İSA öldü kıymıklarda gömülü gözleri...

Çözdüğü gün çiçeklerin gizini bir erden
Koynuna girer tüm dikenlerin
Çiçekler çiçekler
yıkılası gözlerde çiçekler ve çi
En gözde bakışlarda çi
ve elleri gözleri çi...

Yorgun gözlerde seviler kirletilmişse
yunmaktan ne çıkar
Yunmuşsam bu benim insan tarafım...
Biliyorum kızacak ve bekliyeceksin
Gelmiyeceksen gelme ama bekleme...
Yumuk gözlü ölü olmaz
Gözleri ölü olmaz
Sen yine de bekleme...

Kırıp girmek istediğim gün kapıları
Beni vurdular
Ben sana bunu şimdi söylüyorum
beklemiyeydin diye
Yoksa kalkıp günahlara
Yağız atlarla
dörtnala gidemezdim...

Sen bekleme
Gelmiyeceksen gelme -VALLAHİ- gelme
Bırak ben bulutlarda arıyayım seni
İstersen sislerde...
Ben bu kadar korkak mıyım
seni sislerde arıyacak kadar? ! ! !
Gözlerimi çıkarıp köpeklere atmak
Kuyruğunu ta omurgasından sallıyor
Belli beğendi itoğlu it
Ve seni kendimde aramalıyım...

Kaçınıcı durak
Bu kaçınıcı insansız yörede
insan tarafın..
Sırtarak bakma yüzüme
beni ölü sanma...

Yumuk gözlü ölü olmaz
Gözleri ölü olmaz...
Çiçekler çiçekler çiçekler ve çi
Bakışları çi
ve çiçekler...

Üstün İzat

Çürümüş Çiçekler

Güzel olmak sevgisi varya tümümüzde
Tümümüz en güzel olmak isterdik ya...

Yeşil yapraklardan gelişi vardı bir estiri estiri
Fidan boyu güzelliklerdi önüne diz çökmüşçesine
Bu çok ıraklardan gelen bir türküydü manolya dallarına
Ağır kokulardan Hindistan'dan belki adı bilinmeyen ülkelerdendi
Bir tanrı getirmişti ya da bir başka doğaydı sürüklediği
Takma bacaklıların beğenmediği ya da ezik tomurcukların
Bir uçsuz bucaksızlığı dağ taş deme gitsin
Bir güzeldi hardal yaprakları bir tanrısına iyeydi ısırgan otu
Güneş bir doğuyor bir batıyordu öyle... Babilden kalmaydı

Bir gelincik nasıl kadifemsidir kara nakışlı
Bir gecede açivermişti bir geceydi karanlığını veren
Işıklar saçmıştı güneşte beğendirememişti kendini yine de
O esmeler değmesin diye yapraklarına beklediler
Kahredici güzel olmak tutkusu vardı ya tümünde
Tümü güzel olmak istediler ya
N'olduysa o süre oldu
Tümü oradaydı İsa'dan çok ötelerden

Dopdoluydu yeryüzü n'apabilirdi budaya bilirmiydi kendini
Budananlar oldu kökü kesilenler... oooh adım başı
Herbir hanımeli herbir karanfil yanında bir deve dikenini bitmişti
Hergün koparmalar vardı ya ta kökünden
Tüm ayıp yerlerini ve kutsal hormonlarını onlara bıraktılar

İşte nasılda geliyordu şimdi yüzbulmuşçasına
Kötüler arasından nasıl da geliyordu elinde bir renk buketiyle
O çiçekler yok mu o çiçekler tüm onlar kandı görüyor musunuz
Bir bahar geliyor yakında süklüm püklüm nazlana
Tanıdın işte bak nasıl eşek arıları üşüşecekler
Bal yapan arılar gibi...

Bir derebeyi havası estirdiler o lale burçları üstünde
Biri de demedi 'kes artık sineksi ezgilerini'
Gelsin istedi inanın çiçek kardeşlerim
Hem çok gelsin diye bekledi deve dikenini keşiş otu
Ama onlar size geldiler kandınız çünkü güzeldiniz iyiydiniz
-Güldü güldünüz ağladı üzüldünüz-
Ve şimdi çürükler içindesiniz....

Üstün İzat

Darağacında AK GÜVERCİN

Sıksan boynunu ölür mü AK GüVERCİN
Daha doğmadan
Yeşermiyecek umutlarını
Boğazlasan n'olur...

Çıkmaz sokaklara girmişsin bir kez
Her köşeye bir darağacı kursan n'olur
Takmışsın yağlı urganları kendi boynuna
Çocukların gözlerinde misket olsan n'olur...

Özgürlük masalların kaf dağının ardında
Çarşafını al git KARANLIGİN koynuna
Bırak güvercinim gitsin kendi yoluna
Kanadına kurşun sıksan n'olur...

`Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür
ve bir orman gibi kardeşesine'*
Ama sen elinde kör bir balta
BEN'i vursan n'olur...

* Nazım Hikmet Ran'ın DAVET adlı Şiirinden.

Üstün İzat

Diva (Tendeki parmak izleri 2)

O kadar güzel sesi vardı ki;
Teninden
Hem türkücü
Hem de popcular nasibini aldılar...

Üstün İzat

Dolunayla Sevişmek

Bu bir savaş
Koynunda dolunay
Sarhoş olmuşsun
Kaçıyorsun
Acısından sabahın
Bu bir savaş
Kirlenmiş bulutların
Kapısını çalılıyorsun...

Dolmuş gözbebeklerine
Dudaklarının yalnızlığı
Dilindeki türküler
Dolunaya karışmış
Bu bir savaş
Duymuşken baharın
Üretken coşkusunu
Küllenmiş ateşleri
Yeniden yakılıyorsun...

Üstün İzat

Durali Kiraz'ı neden vurdu?

Durali manyak yakışıklı bir herif
Kiraz ise Allah nazarlardan korusun
(korumadı ya)
Evlenmeden önce kasaba pazarında
yoğurt satardı.
apak elleriyle mayalardı
Kuracağı yuvanın
doğuracağı çocuğun
pembe çiçeklerini açacak ağaçların
yeşil umutlarını....

Evlendiler
ve ilk kavgaları yoğurt yüzünden oldu...
(bildiğimiz okadar)
biraz ucuza vermişti
düşündeki beyaz atlıya
o güzel elleriyle yaptığı
tüm hayallerini içinde mayaladığı
sevgi resimlerini...

Durali bozuldu ve yemedi birdaha
Kiraz'ın eserini...
Durmuş Ali (Durali) Kıyım gibi manyak yakışıklı bir herif
Anlıyamadı rüzgarın nereden estiğini
Çok düşündü durdu...
daha üç ay geçmeden
Yeşillenmeden yapraklar
pembe çiçekler açmadan
Ben de anlayamadım
Durali Kiraz'ı neden vurdu? ...

Üstün İzat

Düşman

İki bilge dostu vardı
Aptallar ülkesi kralı SALAKOS'un
Sıkışınca gitti ilk bilge! 'ye
Yanılttı sorusunu:
Düşmanım var MİR'im dedi
adı
CUMHURİYET.
Anlat bana nasıl kurtulurum.
Uzunca düşündü erenler
Ve buyurdu:
"Vuracak kurtulacaksın..."

İkinci bilge
Hiç düşünmeden
Baktı umutsuzca yüzüne kral SALAKOS'un
Ve verdi hemen fetvasını:
"Barışacak kurtulacaksın"

Ne bileğinde vuracak kuvvet var SALAKOS'un
Ne yüreğinde barışacak cesaret
sabahlara dek
düşündü durdu
karanlıklardan çıkmak zordu aydınlıklara
ne Allah rızası için namaza durdu
ne ardından dualar okunsun diye emir buyurdu
yazamadı bile iki satır ders olur diye
ve çekti silahını
Kendini Vurdu...

Üstün İzat

Elveda Dolunay

* S.S.PÜLTEN dostuma.

Seni düşündüğümde
hiçbirzaman girmedi güneş bulutların ardına...
ve yağmurlar eksilmedi
bereketli topraklarımdan...

Seni düşündüğümde
yarım bir simitle
bir bardak çayı anımsarım
ve ezan sesleri eski kitap sayfalarından...

Seni düşündüğümde
koştuğum yarışı
birinci bitiremesemde
yarıda bırakmak asla geçmez aklımdan...

Seni düşündüğümde
bir yıldız kayar geceden
O senmisin diye düşünürüm
dolunayı deli dolu yaşayamadan...

Üstün İzat

Eski Günler

Ne hoştu o eski günler
Çocukluğumun deniz görmeyen penceresi
Öküz gözü boğazkere, birde
Elazığ'ın kapalı çarşısı
Haftasonu sümer sinemasında biterdi düşler
Düşlerde gördüğüm gemiler bile
Bana bir ömür yeterdi...

Ne hoştu o eski günler
Övündüğüm gençliğim
Aşkından nöbetlere yakalandığım Neriman
Bahçesinden üzüm çaldığım Şükrü bey
Kıskançlık yüzünden başıma yediğim taş
Uğruma kurşun yiyen vefalı arkadaş...

Ne hoştu o eski günler
Bilinçsizliğin mutluluğu
Yoksulun hesabını soracak yürek
Acılara gülen
ve umursamayan ölümü
Aldatan bir sevgili için
Göllerden nilüfer
Dallardan manolya koparan...

Ne hoştu o eski günler
Baba parasıyla
Löbon'dan pastalar ısmarlamak sevgiliye
Sonra çıkıp Beyoğluna naralar atmak
Sosyalizm diye
Penceremden yakalamam denizi
Ve giden sevgililer ardından ağıtlar yakmak...

Ne hoştu o eski günler
Panayot'da şaraplar içip
Aşyan'da bülbül sesi dinlemek
Kavgaya etmek
Bizim olmayan sevgililer
Mama EVA'dan satın aldığımız orospu
Yüzünü görmediğimiz amele
Adını bilmediğimiz köylü
Tatmadığımız nimetler için...

Ne hoştu o eski günler
Gündüzü tanımamak
Geceyle haşır neşir
Elimizde bir tebeşir
Ders vermek duvarlara
Az mı kırdık Ami'lerin aynalarını
Beyazıt'ta söyledik özgürlük şarkıları
Gülerek içtik mapusta çorbamızı

Nehoştu o eski günler

Karlarda yattık hasta olmadık
Hırsızlardan bile birşey çalmadık
Gemiler giderken çok üzgündüler
Öküzgözü boğazkere değışti
Şimdi şarap gibiler
Sevgiler bir kaybolup bir göründüler
Gene de ne hoştu o eski günler...

Üstün İzat

Fiesta

Alkol kokularından çıkıp
Yanar döner ışıklarında
kent gecelerinin
dalga dalga denizinde sana koşmak...

Uyuyan ellerimiz bir avuç çil
En güzel sevisinde
fener ışıklarının
renk dolu gözlerin önce
yorgun argın FIESTA...

Şarap kokusudur bu ta iliklerimize işleyen
Gitarla baygın gecelerde
Bir bu dans uğruna diğerleri
Çağlarca ötelerden...

Üstün İzat

Frida Kahlo

Nerden aklına geldi yaprakları acıya boyamak
Aynalarda seyretmek cemalini
Ve resmetmek tükenmiş umutların
Kokuşmuş kırıntılarını...

En güzel baharında sevdanın
Nerden aklına geldi
Trochki'nin altına yatmak
Belki de çok güzeldi
Bir devrimin resmini yapmak
Nerden aklına geldi
Bordo şal takıp dudaklarını kızıla boyamak
Ve resmetmek tüm yalnızlıkların
Acıyan kanamasını...

Bukadar güzel bir yüzü
Hangi palet kıskanmaz
Kim çizer dolunayın kalbinde küçüldüğünü
Siyah beyazın diğer renklere savaş açtığı evrende
Kim sarıyı düşler senden başka
Kim ana sütü verir ak memelerinden DIEGO'ya

Nerden aklına geldi sevgiliyi siyaha boyamak
Gözbebeklerinde aramak solmuş çiçekleri
Ve resmetmek sana ait olmayan aynaların
dökülmüş sırlarını

Üstün İzat

Gagala Beni

Serçem benim
Uç uçabildiğince...
Kön istersen
Yıpranmış yüreğimin üstüne...
Kanatlarınla okşa beynimi
ve sana özgün heryerimi.
geçir tırnaklarını tenime
Gagala istediğın kadar
serçem beni...

Üstün İzat

Gece Beyazdır

Karanlık değildir geceler
gece beyazdır

En güzel çocuklar doğdu
sancılı gecelerden sonra

En büyük aşklar
yaşandı gecelerde

Başladı en büyük dostluklar
akşam sofralarında

En büyük acıları uyuttu
hep geceler

Geceler boyu hazırlandı
özgürlük savaşları

Ve kazanıldı büyük zaferler
yorgun gece sabahı

Her büyük eserde
gecenin payı vardır

Geceler kara değil
gerçekten bembeyazdır

Üstün İzat

Gece Dansı

Kirli sarıya dönük
pis ışıklarında Beyoğlunun
görmüş geçirmiş
ve aklıbaşında yaşlı bir kadın
yarı giyinik
ya da yarı çıplak...
ilk defa dans ediyordu
NEDEN dümbeleğinin
nedensiz klarnetinde
ve
iç karartıcı dekorunda
bıkkınlıklar sahnelerinin...

Çocukluğu vardı
her attığı göbekte
dişleri çürümüş
vampir bir zaman vardı.
en hızlı trenlerle girmişti
en uzun tünellere
güzeldi birzamanlar
Elizabeth Taylor'dan bile
oysa
her attığı göbekte
boynu bükük bir çiçek
kazanılmayan savaşlarda
yitirilmiş çocuklar
kafeslerde tutsak.
panterler vardı.

gelmez diye düşündü
çürük dişli zaman
büyük gösterisine
ama zaman hep vardı
ve gene oradaydı
seyretti sırtarak
güzel yaşlı kadını
mırıldandı hafiften
(bunu sadece ben duymadım)
Yaşamak öyle güzel ve öyle kandırıcı
zamanında oynatamazsan beni
işte birgün böyle
mutlakâ oynatırlar seni....

Üstün İzat

Geceyi Vurmak

"Karanlıkta dolaşan elleri görmüyorum
Karanlığın boğazında ellerim."

Ben şimdi sarhoş gecelerin sabahlarında
Ölü doğdum
Yaz günü kırağı düşmüştü sakallarına
Düşler sabahı etmeden öldüler

İçtin mi
Bak ben de öyle yaptım
Ben salt sarhoş gecelere alkol
Sen bilerek mi yaptın
Karşında deniz
Boğazında ustura
Üstelik sarhoştun gece... güçsüzdü...
Çekip vuramadın

Sen
Oysa sen
Geceleri ak
Bulutları ak
Denizi çarşaf gibi bir kentin çocuğuydun
Lodostan korkarım bir
Bir de bulutların her gece
Usuma düşmesinden demiştin.
Oysa ben o bulutların içinde doğdum
Ve hergün bir gece öldürüyorum....

Üstün İzat

He-Ya-Mo-La

Bir başka doğada yaşamlar dolu dizgin
Başkalaşmış betiklerde kişi aramalar
Gün boyu özentiler O'ndan O'na
He-Ya-Mo-La

Bir krizantem çoğu süre saray vazolarında
Bir begonya hanım ellerinde yer yer
Ve sonra dönüş eylüle dalya
He-Ya-Mo-La

Öpülesi dudaklarda sabahlara değin
-ŞEHVET- gecelerinin dik yokuşlarında
Bir açılıp örtünmeler yan yana
He-Ya-Mo-La

Üstün İzat

İhanet

Sen
Acımazsız poyrazınla
Yeni açmış badem çiçeklerini
Aldattın.
Oysa ben;
Vurgun yememiş
Okalıptüsler altında;
Beynimde yaşattığım aşkın başrolünü
Sana oynattım...

Üstün İzat

İlaç

Rakı aşk olmalı
Silahları gül yapan...

Güller sarhoş olmalı
Mis gibi barut kokan...

Ölüm korkak bir akrep
Korkak bir beyni sokan...

Umut bitmeyen acı
Rakı ölüme ilaç olmalı...

Üstün İzat

İlaç Gibi Şiir

Benden ayrılmak
sana biraz koyacak...
Bana da koyacak biliyorum ama
yine de
AŞKIN olmadığı yerde
AYRILIK ilaç gibidir diyorum...

Üstün İzat

Kaka Aşk

Aşk aşk diye diye..
Aşkın da içine ettiniz be! ...

Üstün İzat

Kış geldi

Seni sevdim
Bahar geldi gönlüme.
Seni öptüm
Yeşerdi dalları çiçeklerin.
Seni sardım kollarıma
Meyveler döllendi.
Seni aldım koynuma
Kış yeniden geldi! ...

Üstün İzat

KONGO'lu Düş

Tümümüzün üstüne
Tümümüzün üstüne bu üryan gecelerde
Bir çığlık
Daha korkuncu bir sessizlik
El iriliğinde urlar
Tümümüzün üstüne
Tümümüzün üstüne bu üryan gecelerde...

Uykularda kopmuşluk tüm -SEN- ler için
Benim uykularım
Urlarla yama yama
Düşler kopmuş uykularla can sıkıcı
Düşler -SEN- lerle dolu ayrı ayrı...

Tümümüzün üstüne
Tümümüzün üstüne bu üryan gecelerde
Bir umut
Daha korkuncu bir erişme ışığı
Kutuplar iraklığında tutku
Tümümüzün üstüne
Tümümüzün üstüne bu üryan gecelerde...

Yağmursuzca Sevişme'den

Üstün İzat

Kurşun Asker

Kurşun askerler gibisiniz
Sesi çıkmaz ne topunuz
ve ne de tüfeğinizin.
Biliyorum
davul ve zurnalarla
karşılamlar yapmazsınız
her davetsiz gelene.
Ama;
karınızla yatsa da
giderken çalamazsınız
bir teneke bile...

Üstün İzat

Kutsal! Bekleyiş

Hangi bekleyişlerin sonu çıkmaza vardı
Kıraç topraklar ellerini açtılar
Beklediler
Gelmediler mi?
Çağlar var bitmeyecek
Ölmediler ya
Beklesinler! ! !

Üstün İzat

Lale

Özgürüm! ..
Hiçbirinizi özlemiyorum artık...

Üstün İzat

Malcolm X

Onlar her yerde vardı
Bazen güleryüzlü
Bazen çok çirkindiler...
Tutarlardı her zaman
Tüm köşe başlarını...
İçinde civcivler büyüttüğüm
camdan misketlerimi
alır
ve kırarlardı...

Gelmezdi akıllarına
Malcolm X'in dönüşü
Öldürdükleri kuşun
Bitmeyecek ötüşü...

Ama çocuk büyüdü
Güllü konak küçüldü
Onlar şimdi neredeler
Nerde o cariyeler
Biliyorum yok oldu
tüm eski aboneler...

Maymun gözünü açtı
Kuşlarsa daha özgür
Tek tutsak bir ben kaldım...
Kırılan misketleri
Daha onaramadım...

Üstün İzat

Mevlana Çiçeği

Tüm sokakların aynı yerde keşiştiği bir kentte
dönüp duruyorum MEVLANA gibi..

Evleri sardunyalarla bezeli
bulutların şimşeklere kafa tuttuğu
aşk şarkılarının ay-la başlayıp
güneşle bittiği...
Yüregine kader saplı
yorgun yüzlü bir kadının
umutları kelepçeli
penceresiz hücrelerde yaşıyan mahkumlara
güller sattığı
karanlık bir şehrin gülen ışıklarında...

Mevlana gibi dönüp duruyorum
kurşunsuz tabancalarla
kendimi vuruyorum...

Esrik yüreğime
modası geçmiş
aşk şarkıları saplanmış
güller kurumuş şarapsız sokaklarda
yağmur yağmıyor
Tebrizi yok ortalarda...
Bulutlar küskün şimşeklere
güneş doğmak
gece bitmek bilmiyor...

Unutulmuş aşk şarkıları söylüyor
yüreği bıçaklı kadın
penceresiz hücrelerde güller kokuyor..
Yürüyoruz üzerinde çağlardır habersiz
Kaldırımlar çiçek açıyor...

Üstün İzat

Mevlanakapılı Zehra

Şu ufacık çocuk kadardım
İlk sevişmeye başladığım zaman
Oramı buramı elledilermi
Şadece gıdıklanırdım
Öylesi kötü şeyler geçmezdi aklımdan
Hiçbirzaman...

O mescit önüne çıkan sokağı bilirsiniz
Hem belki bütün kadınlarını da bilirsiniz
Ben işte onların arasından ZEHRA
Hiçbir yerimden utanmam zira...

Açık saçık fıkralar anlatmaz mı yosmalar
Bütün tenha yerlerim ayaklanır
Bir kedi gibi dolaşırım sokaklarda
Kalkıp size kadar geldiğim akşamlar...

02 vardiyasının biricik ZEHRA'sıyım ben
Hem karın tokluğuna çalışan
Hem içimde şahlanan
Doru atları durduran...

Üstün İzat

Misket

Akşamın bu cömert saatlerinde
Mahalle çocuklarıyla kavga etmen çok ayıp
Hele misket yüzünden
Aşk yüzünden olsa neyse...

Üstün İzat

Mutsuz Sokak

Sokakların ötesine geçebilmek için çıktım
Güneş yanığı çocuklar sokaklarda ben dolu
Pencerelerde gözler sokak başları tutuk
Bir geçebilme ötelere çocuklarla ben ötelere

Sokakların büyüklüğünden değil
Ayak aralıkları irileştirdi yolları
Güneş yanığı çocuklar benimle büyüdü üç öğün
Ben dolu sokaklarla

Yeşil tüten bacalara ilk kez baktım
Ayak aralıklarımla değişti yollar
Sokaklar küçüldü
Birgün kentlere sığamadım

Ak esvaplarla yuğdum şarap kokularını
Üzümlerle değiştim
Ben dolu çocukları aradım sokak ötelinde
Ben dolu mutsuzlar sardı yöremi

Üstün İzat

Nadia

Damarlarım pıhtılaşmış kan
Gözlerim irin
Belki lime-lime doğranmış parmak uçlarım
Dilimde tek kelime -NADIA- sana koşacağım

Sararmış buğday tarlalarında
Güneş tutulmuşcasına çarpımlı içim
Sen eli tezekli, yeldirmesi yeşilden
Gök rengini vurabilir tarlalara
Güneş çarpmışcasına çarpabilirsin beni -NADIA-

Sarışın benizler kumrala özlemlı
Harfler eğilmişcesine çekik gözlerin
Beynindeki çiller savaş sesinden
Ben kendimi alıştırdım çin şarkılarına
Şarkıların tümünü sana adadım -NADIA-

Tokyo sokakları seninle ışıllı ışıllı
Gül dolu sevilere uzanmış elin
Japon türküleri düşmez dilinden
Bir gül bahçesinde olabilirsin, belki bir Geişa
En acımasız dikenlerinle kanımdasın -NADIA-

Ateşler çıplak ayaklarınla doyurucu bir ılık
Ateşte erimişcesine esmerleşmiş tenin
En gururlu yerinde alınının, bir ben
Seninle kavrulur da Hindistanda
Ateşinden bir an uzaklaşmam -NADIA-

Anadan üryan Afrika
Tunçlaşmış bedenın sımsıkı göğsünle
Okalıptüsler yöresinde dönüp dönüp rakeden
Geceler kıyabilir çıplaklığına
Tüm çıplaklığını sıcaklığıma doladım -NADIA

Yeryüzünün heryanı sen
İtalya, İspanya, Nebreska
Sen isterse bir veremli, frengili, cüzzamlı
Sevgim büyüdüğüçe daraldı dünya
Cüzzamlı dudaklarını öpmeden ayılamam -NADIA-

Üstün İzat

O Kadına

Aşk, sevginin sonsuza

Limit olarak yaklaşmasıdır...

Şükrü Turgut'a
Çaresizliklerin sunusu

Sus
Sus ve dinle
Sana İstanbul'un en yüksek kulelerinden
Sana İstanbul'un en ücra batakhanelerinden
Sana İstanbul'un şarap kokan meyhanelerinden
Kucak kucak sevgiyle geleceğim
Sus
Sus ve dinle

Rüzgarlar en hoyrat estiğinde
Mavnalar, sandallar
En hırçın dalgalarıyla boğuşup Marmaranın
Geceler boyu bana
Üç hecelik adını taşıdılar
Denizlerin fersah fersah derinlerinde
Adınla boğuluyordum
Ölmek ne kelime
Beni ipler, ilmikler
Ne verem, ne kurşun yağmuru öldüremez
Beni günde kırk kez öldüren
Beni hergün giyotinlere götüren
Gözlerinin gözlerime düşmemesidir.
iyi dinle
Gözlerinin gözlerime düşmemesidir.
sus
sus ve dinle

Sen bir kadınsın
Karanlıklarımın kadını
Beni İstanbul'un en yüksek kulelerine çıkaran
Beni İstanbul'un en ücra batakhanelerinde aratan
Meyhanelerde kadehime dolan
İçtikçe içtim, sus
İçtikçe içtim
İçtikçe ayıldım gözlerinde
Sus
Sus ve dinle

Ben yıllar var ki sana sus diyorum
Ben sana neden sus diyorum
Çünkü çağlarca anlatsam
Konuşmazsın biliyorum...

Üstün İzat

Otuziki Kısım Tekmili Birden

Aşk biter
Duman tüter...

Üstün İzat

Pippa Bacca (Barış gelini)

“Silvia Moro ile beraberimizde yolculuk boyunca üzerinde birikecek tüm kirlerle birlikte götüreceğimiz tek elbise beyaz gelinlik olacak”

Erkek (!) adamdır.
Alır serçeyi avucunun içine çılınca sıkır
Diğer eliyle; yavaaşş yavaaşş
Acıta acıta çeker boynunu
ve atar beynindeki çöplüğe...

Erkek (!) adamdır.
Çeker rakıyı, orospularla sahilde
Ve atlar
tüm gün kasırgalarla savaşmış
zavallı yorgun denize.

Erkek (!) adamdır.
Barış: kızgın güneşte akrep,
Dingin suda felakettir.
Şehvet çekip koparmak boynunu serçenin
Ve dönüştürmek kar beyazı* pembeyi
Beynindeki çöplüğe...

*Kar beyazı pembe: Her kar beyazı gelinlikte saklı pembe umut tonları vardır.
Onu ancak duyumsuyanlar görebilir.

Üstün İzat

Portakal Kokulu Ay

Sana herşey yakışıyor
Bulutların ardından
Gülen güneş gibisin
Bazen portakal kokulu bir ay
Bazen rüya gibisin
Sana herşey yakışıyor
Derde deva gibisin

Sana herşey yakışıyor
Gönüllerde yaşayan
Mimozalar gibisin
Bazen suya kavuşan toprak
Bazen suda lezzet gibisin
Sana herşey yakışıyor
Dalda yaprak gibisin

Sana herşey yakışıyor
papatyalar tarlasında
Renkte ahenk gibisin
Bazen güzel bir şarkı
Bazen makam gibisin
Sana herşey yakışıyor
Kışta bahar gibisin

Sana herşey yakışıyor
Son yüzyılda yazılmış
En iyi roman gibisin
Bazen asmada üzüm
Bazen şarap gibisin
Sana herşey yakışıyor
Sarıyla öpüşen lacivert gibisin

Üstün İzat

RAKI Dersleri (1) - Rakının tonu

Üç büyük tonu vardır rakının
Renktonu
Sestonu
Ahenk tonu

İlk yudumlarda
utangaç bir kız gibi
Kızarıverir yanakların
Duyarsın yürek atışını bile
Doğmamış dünyaların
Ama kararmaya başladı mı renkler
Çek git evine
Yere basıyorken ayakların...

Sesin çok güzelleşir
Güzel içerken
Hatta Avni Anıl'dan
Bir hüzzam bile söyleyebilirsin
"Akşamın olduğu yerde bekle diyorsun, gelmiyorsun"
Ama ardından, denersen Pavarotti'yi
Ve kararmaya başlamışsa yanakların
Çek git evine
Söylediğin şarkıyı duymasın
Kendi kulakların...

Dertlere deva değildir RAKI
Dertlere deva zamandır
Güzel kurulmuş bir masa
Ne dert bırakır ne taş
Başlarsan birden MİR'im gibi anırmaya
Söner tüm ışıkları
Karanlık sokakların
Çek git evine
Günahına girme
PİR'imiz güzel RAKININ...

Üstün İZAT -02.07.2008 Kuşadası-

Üstün İzat

Rakı dersleri 2 (Meze)

Rakı mezeyle içilir
Yemek yerken de bir iki kadeh rakı gider yani
Aslolan değerini bilmek rakının
Ve bilmek yaşamın güzelliğini.

En iyi meze üç K.
Yani kiraz kavun ve karpuz
Yanında üç P.
Yani peynir peynir ve peynir.

Kiraz sex güvenliğini sağlar
Kavun beyin güvenliğini
Karpuz içişleri bakanı gibidir
Barsaktan tut böbreğe kadar sorumlu.

Peynir seni ayakta tutar
Ortopedik sorulur ondan
Çok tuzlu ve yağlıysa
Başını ağrıtır bazen
Ama yine de vazgeçme ondan.

Gelelim balığa
Güzel bir laks yanında göbek salata
Omega 3 diyorlar ona
Hem ye hem yanında yat
Tabi güzel bir hatun varsa yanında

Haydari deyip geçme
Acıdır ama zevk verir
Ama mutlaka
Kıtır kıtır bir marul olmalı ağzında.

Çiğköfte içli köfte mezeyse çekilir
Lütfen yemek olarak yiyeceksen
Söyliyeğim unutmadan
El çek tabib el çek yaramdan.

Her zeytinyağlı ve zeytin
Kankasıdır rakının
Her hareketi kontrol eder.
Sen saçmalasan bile
İnan o, sana yardım eder.

Otları unuttuğumu sanma
Hepimiz akıllı bir hayvanız.
Ot yemezsek (nane,maydanoz.tere.roka)
Yaşamın (rakının) tadını nasıl anlarız...

Üstün İzat

Renkler

Renkler önce kör etti
Ve sonra gözümüzü açtı hepimizin
Kimimiz yeşiline vuruldu;
Kurumuş bir çiçekteki
Son yaprağın.
Kimimiz kanını içti
Pembe umutların;
Tutkun olduğu
kırmızı aşkı için.

Üstün İzat

Renksiz Koku

... ben renkleri sadece mutluluklarda ararım...
kokuları ise;
geçmişte kalan yangınların
arta kalan
sevimsiz ve soğuk küllerinde...

Üstün İzat

Sarı Lacivert (Portakal Kokulu Ay)

Sana herşey yakışıyor
Bulutların ardından
Gülen güneş gibisin
Bazen portakal kokulu bir ay
Bazen rüya gibisin
Sana herşey yakışıyor
Derde deva gibisin

Sana herşey yakışıyor
Gönüllerde yaşayan
Mimozalar gibisin
Bazen suya kavuşan toprak
Bazen suda lezzet gibisin
Sana herşey yakışıyor
Dalda yaprak gibisin

Sana herşey yakışıyor
papatyalar tarlasında
Renkte ahenk gibisin
Bazen güzel bir şarkı
Bazen makam gibisin
Sana herşey yakışıyor
Kışta bahar gibisin

Sana herşey yakışıyor
Son yüzyılda yazılmış
En iyi roman gibisin
Bazen asmada üzüm
Bazen şarap gibisin
Sana herşey yakışıyor
Sarıyla öpüşen lacivert gibisin

Üstün İzat

Satılık Suçlu

İyi hoca olamadın, öğrencilerin seni sattı.
İyi dost olamadın, arkadaşların seni sattı.
İyi koca olamadın, karın seni sattı.
İyi baba olamadın, çocukların seni sattı.

Ulan kitapsız hiç mi suçun yok senin? ...
İnfazı kendin yaptın...
Adalet bir başka bahara kaldı...

Üstün İzat

Sende mi Fenerbahçe?

Biliyorum çok yakınsın Moda'ya
Uydurdular seni bu sevimsiz modaya
Cumhuriyeti soysuzlaştırmak için
Sen de mi girdin sıraya...

Ömrüm seninle geçti
Aldırmadım ne yaza ne kışa
Karıma ihanet ettim
Ama sana haşa...

Her başarı çok güzel
Gönlümüz açık aşka
Bilmem bu F tipi şaka
Yakıştı mı sana...

En kötü günümüzde
Yolmadık saçı başı
Artık Şampiyon bile olsan
Ne sevinç ne de sevinç gözyaşı...

Üstün İzat

Serçe Yürek

Serçe yüreklim taşıyamadı bu aşkı..
Umut karabulutların ardında bir avcı..
Kaçmadı serçe yüreklim
Sular sığ
Sular durgun
Zaten yürekten vurgun
Sıvazladı paçaları umuda doğru
Güleryüzlü umut... avcı umut
Acımasız umut...
Silahı aşk kurşunu dolu umut...
Boşa bekledin.
Sen tam vurmak üzereyken
Bunu kendi yaptı serçe yüreklim.

Üstün İzat

Silah ve Muska

Önce Yıllarca koşturdu
Kendi dağlarında atını
Yılmadı rüzgarından
Anadolunun.
Koruyamazdı biliyordu O'nu
Ne belindeki silahı
Ne anasının boynuna taktığı
Yeşil çuhaya sarılı
Kırk hocaya okutulmuş
Kurşun geçirmez muskası.
Dağlar vardı arkasında
Koruyucusu
Üstüne şarkı yazılmış dağlar
Kurdun kuşun dostu
Eşkiyanın barınağı
Aşk için aşılan
Tırnakla kazınan dağlar...

Aşk bitti savaş bitti
Yalnız başına dolaştı durdu
Muskalı adam dağlarda
Küllenmedi beynindeki ateş
Ve unutulmadı daha
Yitirdiği büyük savaş...

İndi yalnız adam
Dağlardan şehirlere
Silahsız puştlar
Sardı yöresini
Gülücükleri;
Koruyucu muskası yazılmamış
Şarapnel gibiydiler.
Geceler bitmedi kolay kolay
Ne bir yıldız
Ne bir ay
Işıklar bir yanıp bir söndüler
Her köşede yamyamlar
Tuttuğunu öptüler.

Özledi dağlarını
Muskalı yalnız adam
Bir daha dönemiyeceği dağlarını
Özledi memleketin
Toprağını taşını
Özledi yıllar önce
Yitilmiş savaşını

Aradan yıllar geçti
Yaşlandı yalnız adam
Ama asla atmadı paslanmış silahını
Ve atmadı kalbinden
İlk aşkı BAHAR'ını

Muskasını sorarsan
O bugün de koynunda
Düşe kalka yürüyor ama
Gözü gönlü dağlarda.

Üstün İzat

SuS

İstemiyorsan sus
Ya da istiyorsan sus
Ya da istemeden bile olsa susma
İstersen susar gibi yap
ama susma...
Ya da konuşur gibi gibi yap
ama O seni duymasın...

Üstün İzat

Şaşkın

Rostock Rostock olalı böyle şaşkın görmedi
Beyninin bir yarısı bizim HOCAEFENDİ
Yüreğinin tamamı HACI BEKTAŞ-I VELİ....

Üstün İzat

Talim

Hergün kurufasulye ve nohuta talim
İkınırken gitti
Rahmetli Halil İbrahim...

Üstün İzat

Tendeki Parmak İzleri (1)

Durgun sularda bile bir savaş
Kıyıya atmak için çürümüş bir yaprağı
Boğuşup dalgalarla
Yense bile rüzgarı
bilir bu savaş bitmez.
Bitmez dertler kederler
Geri gelir mi bilmez
O eski tutsak günler.

Yenik düşmüşse bile
Yine de farkı yoktur
Dalgalı bir denizden.
Üstündeki bin kahır
Belki daha güzeldir
Tenindeki bir izden.

Kuşadası 2004

Üstün İzat

Tendeki parmak izleri (2) (Diva)

O kadar güzel sesi vardı ki;
Teninden
Hem türkücü
Hem de popcular nasibini aldılar...

Üstün İzat

Tendeki Parmak İzleri (3) (Beni Sevme)

Beni sevme n'olur
Aşkı patlamaya hazır bir bomba gibi
Yürek tandırına bırakma....
Doğacak güneşi beklemek zordur biliyorum
Oysa gün batımını rakıyla kutsamak daha güzel....
Beni sevme n'olur
Ellerimi yukarılara kaldırtma
Açık yeşile boyalı dünyamı
Sahte gülüslü pempelerle kandırma...

Beni sevme n'olur
Tenindeki parmak izlerini getirme bana
Dolu dizgin girmek dururken
Kazanacağım savaşımlara
Kör kuyularda ateşler yakma
Beni sevme n'olur
Dualar okutma titreyen dudağıma
Kıraçta meyveler veren toprağıma
Renksiz gözyaşlarıyla kökten kurutma...

Beni sevme n'olur
Aşkı patlamaya hazır bir bomba gibi
Yürek tandırına bırakma....
Doğacak güneşi beklemek zordur biliyorum
Oysa gün batımında hüzzam dinlemek daha zor
Beni sevme n'olur
İndirme aşağılara yukardaki Tanrı'nı
Açık yeşile boyalı dünyamı
Sahte gülüslü pembelerle karartma...

Üstün İzat

Tendeki Parmak İzleri (4)

İçine güneş girmeyen
Kapalı kutulara giremezsin
Küf kokar dudakları
Çürümüş sevdaların...

Aşkın gözü kör
Kulakları sağırdır,
Yıllarca uzaktadır
Koynunda olsa bile
Ve
Çıkamaz güneşlere...
kapalı kutulardadır gözleri...
unutulmuş tek gerçek
karanlıklar da bile
asla yalan söylemez
Tendeki parmak izleri...

Üstün İzat

Tendeki Parmak İzleri (5)

Mühendis Adnan bey
..... Kerhanesinden çıkarmıştı Ayşe ablayı.
Bunu hepimiz bilirdik
Her ne kadar duyulmasın diye
tayinini doğuya çıkarmış bile olsa vatan aşkına.

Tenine vurulmuştu Adnan abi, Ayşe ablanın
O tüm şehrin zamparalarının
parmak izlerini taşıyan tenine...

Ayşe abla maşallah Greta Garbo gibi
Bütün Elazığın bıçkınları peşinde...
Bir çıktımı Gazi Caddesine
Kimi elleri arkasında tesbih çeker
Kiminin elleri cebinde....

Bira içmeyi ilk kez ondan öğrendim
Ama ne güzel sindire sindire içerdi
Bir konuşması vardı teni gibi...
İkinci biradan sonra
Mutlaka Şevki Bey'den
nihavent şarkılar söylerdi.

Mühendis Adnan bey, en az dört kat fazla kazanıyor
Benim otuz yıllık memur babamdan...
İstanbul'un ünlü bir köyünde (!) yığınla mal varlığı var
Ama tümünü O güzel tenli Ayşe'sinin üstüne yazdırmış.
yeter ki teninin en gizemli yerinde
yalnızca kendi imzasını taşıсын diye...

En son bir kış günü
Barbaraos meydanın! da gördüm adnan abiyi
Herkesin soğuktan evine kaçtığı bomboş parkta
Üzerinde yırtık pırtık bir parka
Bacaklarının arasında yarı dolu bir şarap
Ve otuzbeşlik bir şişede mavi ispirto.
tenindeki parmak izleriyle birlikte
Atmıştı kapı dışarı Adna abiyi
O gizemli büyük aşkı...

Nasılsın diye sormadım
Böylemi bitmeliydi sevgiler?
Biliyordum: "Sana ne be! diyecekti"
"Kısa da olsa herşeye değer
yaşadığım güzel günler"

Üstün İzat

Ucuz Aşk

Ucuz aşklar sancısız biter
İstersen yıllarca yaşa beraber
Teselli için okkalı birkaç kadeh rakı
Ve Orhan Gencebay'dan
Usturuplu bir arabesk yeter...

Üstün İzat

Uğur'lu MUMCU

Kancıkca vurdular
kahramanca öldün
Bir karanfil gibi düştü
ak mermerler üstüne kanın
Yiğidim dert etme
unutturmu seni halkın
Erişmemiş fidanım
Meyve veren ağacım...

Emeğimin askeri
dönmez dilime danışman
ayaklarıma derman
soğukta paltom
sıcakta rüzgarım
unuturmu seni halkın
Karacaoğlan
Pirsultanım...

Onurumun bekçisi
beynime direnç
yüreğimdeki inanç
gözüm kulağım
elimdeki bıçağım
Unuturmu seni halkın
Bedrettinim
Kahramanım...

Üstün İzat

Umut Ötesi

Erişilmedik tutkuların ak eşiklerinden
Çocuksu gülüşlerle el uzatmışlıklar
Bir masal kahramanları ulaşılmadık
Tüm uzanişta gecelerce kaçışlar.

Çürümüşlük kokularında bir iyimserlik
Umut yüklü bulutların yeşil gülüşlerinden
En dik güneşinde ağustosun bir uyumuşluk
Seviler ötesi yığınla unutmuşluk.

Üstün İzat

Umut Şarkısı

Nihavent bir şarkı çalıyor eski plakta
Kalbim plaktan hızlı dönüyor
Senden uzaklaştıkça deniz tutuyor beni
Şarapsız meyhanelerde sarhoş oluyorum...

Ellerim yukarılara kalkmıyor
İnmiyor Tanrı aşağılara
Seni sorduğum sokakların adı değişmiş
Nostradamus bile senden haber vermiyor

Kumrular serçe gibi
Yağmur sevişmiyor rüzgarla
Acıtmıyor dikenleri sevgi güllerimin
Hiçbir çiçek aşkı tarif etmiyor...

Tutuyorum elinden sevimli bir çocuğun
Gülüşlerinde çiçek açan umut dolu çocuğun
Kıraçta gül dermeyi
Ondan öğreniyorum...

Şarkılar çalıyor sensiz sokaklarda
Makam artık önemsiz
Alkol duvarını aşip
Sarhoş olamıyorum...

Üstün İzat

Yağmursuzca Sevişme

Ellerimiz Tanrı'dan hergün biraz daha uzak
Biz bir daha birdaha varıyoruz üstüne güzelliklerin
Dilimiz en duygulu yerinden kopuk
Islak sokaklarda gün boyu
Yağmursuzca sevişiyoruz

Beynimiz çoktan dişlerimiz arasında
Aç kurtlar gibi kemirdiğimiz
Gözlerimiz Tanrıçalar kadar cömert
En olumlu yerinden söküp
Kızgın saclar üzerine koyduğumuz
Ve oturup en ağırlı yerine gözbebeklerinin
Yağmursuzca sevişiyoruz

Bu yağmurlar ıslatamaz oldu bizi
En kızgın güneşinden ağustosun kaçamadık
Delik deşik edercesine bıçakladık tüm bulutları
Bir damla kan akıtamadık
Şimdi durmuş ellerimiz Tanrı'dan hergün
biraz daha uzak

Ağustosa yalvarıyoruz
Parmaklarımız bir daha birdaha direnmekte
yüreklerimize

Pis çamurlarına oturmuş kahırların
Yağmursuzca sevişiyoruz

Onikincikat insanları Tanrıya hergün biraz daha yakın
En kızgın güneşinden ağustosun korkmuyorlar
Oysa biz tek yönümüzle avunuyoruz
Diğerleri teknil hasta
Bağdaş kurup en hasta yönümüzün üstüne
Namussuzca sevişiyoruz

'Yağmursuzca Sevişme' den.

Üstün İzat

Yaşamak Zordur

Yaşamak zordur
Penceresiz evlerde
Deniz karşında bile olsa
Özlem duyarsan denize

Yaşamak zordur
Bolişiklı evlerde
Batmayan güneş bile olsa
Yürüyemezsen pencerelere

Yaşamak zordur
Gürültüsüz evlerde
Yüreğın çocuk bile olsa
Ürkeksen çocuk seslerine

Yaşamak zordur
Paylaşımısız evlerde
Bir solgun çiçek bile olsa
Pişmansan verdiğine

Yaşamak zordur
Sıgmıyorsan evlere
Adın özgürlük bile olsa
Tutsaksan kelepçelere

Üstün İzat

Yoğurtsever Aydınlar

Yoğurt apaktır
Ve aydınsan yalnız yiyemezsin
Paylaşımçı olacaksın
Hiç olmazsa bıyıklarınla

Söylevler vereceksin yoğurt üstüne
Yoğurdu kimsenin senden çok
Senden daha şapırdatarak yemesine
Senden daha çok bıyıklarına
Ve senden daha çok yüzüne gözüne bulaştırmasına
İzin vermeyeceksin

Her aydınının yoğurt yemesi ayrıdır
Kimi savaş alanlarında yer yoğurdu
Kimi karının göbek çukurunda
Kimi meze yapar rakı sofralarında
Kimi yoğurt aşkına döner köşeyi
Satışı zor da olsa her köşe başında

Yoğurt deyip geçmeyeceksin
Cacık yapar yediririrsin
Ayran yapar içirirsin
Hele içine de kankırmızı bir şerbet
Biraz davultozu
Biraz minare gölgesi
Senden daha iyi bir yoğurtsever olamaz
Sen bu işte BİLGE'sin.

Yoğurt apaktır
Ve yoğurtsever aydınsan
yalnız yiyemezsin
Paylaşımçı olacaksın
ve yiyeceksin yoğurdunu
KENDİ KARANLIGINLA! ...

Üstün İzat